

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **I., spol. s r.o.**, K., IČO: X., *zastúpený advokátom: JUDr. I. J., S.* proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/8742-61522/2008/990813-r zo dňa 17.07.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/52/2008-31 zo dňa 24.02.2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/52/2008-31 zo dňa 24. februára 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/225/8742-61522/2008/990313-r zo dňa 17.07.2008, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Humennom č. 703/230/12250/08/ČoI zo dňa 02.04.2008, ktorým žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) v sume 1 498 503,-- Sk za zdaňovacie obdobie august 2005 a určil nadmerný odpočet v sume 831,-- Sk.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, a teda si uplatnil odpočet DPH z dodania tovaru, ktorého reálny obsah preukázaný nebol, porušil ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a/, pretože je nepochybné, že uplatniť právo na odpočet dane z pridanej hodnoty je možné iba v spojení s ustanovením § 49 ods. 1 a teda nárok na odpočet DPH vzniká iba v prípade, ak je preukázané, že daňová povinnosť vôbec vznikla. Z dokazovania vykonaného správcom dane vznik daňovej povinnosti preukázaný nebol a žalobcovi preto nevznikol nárok na odpočet DPH.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov, k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tieto skutočnosti majú za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutí pre nedostatok dôvodov. Z napadnutých rozhodnutí, ani z podkladov na základe, ktorých boli vydané nie je zrejmé, z akých procesne vykonaných zistení žalovaný aj Daňový úrad Humenné (ďalej len správca dane) vychádzali, keď dospeli k záveru, že žalobca porušil zákon o DPH. Je preukázateľné, že správca dane aj žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach zaoberali dôkazmi, ktoré v systéme DPH nie sú až také podstatné, napr. zmenená výpoveď konateľky E. I., spol. s r.o. (dodávateľ a žalobcu), nezaoberali sa dôkazmi, ktoré preukazovali realizáciu obchodu a to napr. v mieste šetrenej firmy E. I., spol. s r.o. S. T. K., B., ktoré preukazovali opak tvrdení žalovaného v napadnutom rozhodnutí. V systéme DPH je dôležitá faktúra a jej zúčtovanie. Správca dane ani žalovaný nezistili vecné nedostatky faktúr, resp. nedostatky ich zúčtovania. Z uvedeného vyplýva, že správca dane vyradil žalobcovi účtovný doklad uvedený v daňovom priznaní za august 2005 na základe voľnej úvahy, ktorú použil bez toho, aby v rozhodnutí uviedol o akú právnu normu sa opiera. Na základe uvedených skutočností žiada, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove zmeňuje a rozhodnutie žalovaného zo dňa 17.07.2008 ako aj rozhodnutie Daňového úradu v Humennom zo dňa 02.04.2008 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný dňa 23.04.2009. Vo vyjadrení uviedol, že správne orgány ako aj krajský súd pri posudzovaní vzniku práva na odpočítanie dane dospeli k záveru, že pri preverovanom tovare nevznikla daňová povinnosť, t.j. zdaniteľný obchod sa neuskutočnil. Žalovaný navrhuje, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/52/2008-31 zo dňa 24.02.2009 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP) bez pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP a napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd SR z administratívneho spisu zistil, že správca dane dodatočným platobným výmerom č. 703/230/12250/08/ČoI zo dňa 02.04.2008 podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných

finančných orgánov, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov) určil žalobcovi nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie august 2005 v sume 831,-- Sk.

Z dôvodu podaného odvolania žalovaný rozhodnutím č. I/225/8742-61552/2008/990813-r zo dňa 17.07.2008 potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane č. 703/230/12250/08/Čöl zo dňa 02.04.2008. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že za zdaňovacie obdobie august 2005 si žalobca uplatnil nárok na odpočet dane vo výške 1 497 671,20 Sk. Na základe opakovanej daňovej kontroly správca dane vylúčil faktúru č. 42005 zo dňa 26.08.2005, na základe ktorej si žalobca uplatnil odpočítanie dane vo výške 1 497 672,-- Sk. Žalobca porušil ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a/ v spojení s ustanovením § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH), t.j. neoprávnene si uplatnil odpočítanie dane vo výške 1 497 672,--Sk, pretože mu nevzniklo právo na odpočítanie dane, lebo pri preverovanom tovare nevznikla daňová povinnosť, t.j. zdaniteľný obchod nebol uskutočnený. K takémuto záveru dospel správca dane šetrením v obchodnej spoločnosti E. I., spol. s r.o., ktorá vystavila spornú faktúru č. 42005 zo dňa 26.08.2005. Konateľka dodávateľa žalobcu uviedla do zápisnice správcovi dane, že predmetnú faktúru nevystavila a ani nepodpísala. Správca dane ako aj žalovaný dospeli k záveru, že faktúra bola fiktívna a na základe fiktívnej faktúry si nie je možné uplatniť nadmerný odpočet DPH.

Z dôvodu podaného odvolania žalobcu zo dňa 01.04.2008 žalovaný prvostupňové rozhodnutie potvrdil rozhodnutím č. I/225/8742-61552/2008/990813-r zo dňa 17.07.2008. Na základe podanej žaloby Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 20.02.2009 č.k. 1S/52/2008-31 žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že zhodne z názorom žalovaného dospel k záveru, že faktúru č. 42003 zo dňa 26.08.2005 je potrebné vylúčiť a odpočítanie DPH vo výške 1 497 672,-- Sk neuznať.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vec správne právne posúdil a vo veci vydal zákonné rozhodnutie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 OSP). Námietky žalobcu odvolací súd posúdil ako neopodstatnené. Žalobca v daňovom konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na základe faktúry č. 42003 zo dňa 26.08.2005 došlo k zdaniteľnému plneniu. Na základe uvedených skutočností správca dane správne neuznal žalobcom uplatnený nadmerný odpočet DPH v sume 1 498 503,-- Sk.

Z obsahu spisu je nepochybné, že žalobca si uplatnil nadmerný odpočet DPH, predložil faktúru, ktorá je jednou zo základných podmienok, po splnení ktorých vzniká nárok na odpočítanie dane, pričom realizácia dodania tovaru medzi E. I., spol. s r.o. ako dodávateľom a žalobcom ako kupujúcim bola spochybnená, pretože konateľka obchodnej spoločnosti nepredložila žiadne dôkazy na preukázanie reálne uskutočneného obsahu deklarovanej faktúry.

Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca v konaní neunesol daňové bremeno a teda si uplatnil nárok na odpočet DPH z dodania tovaru, ktorého reálny obsah preukázaný nebol, porušil ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a/, pretože je nepochybné, že uplatniť právo na odpočet DPH je možné iba v spojení s ustanovením § 49 ods. 1 a teda nárok na odpočet DPH vzniká iba v prípade, že je preukázané, že daňová povinnosť vôbec vznikla. Z dokazovania vykonaného správcom dane vznik daňovej povinnosti preukázaný nebol a teda žalobcovi ani nevznikol nárok na odpočet DPH.

Najvyšší súd SR s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v konaní nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. februára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková